

Universitätsbibliothek Paderborn

Exercitivm Perfectionis, Et Virtvtvm Christianarvm

In tres Partes distinctum

Rodríguez, Alonso

Coloniæ Agrippinæ, 1622

Cap. I. Tota Religiosi perfectio in perfecta integraq[ue] votorum paupertatis, castitatis, & obedientiæ, quæ concipit, obseruantia consistit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40105

TRACTATVS SECUNDVS

DE ESSENTIALIBVS
RELIGIONIS VOTIS,
AC DE INGENTIBVS,
QVÆ ILLA CONTINENTVR,
BONIS.

CAPUT I.

Tota Religiosi perfectio in perfecta integraque votorum paupertatis, castitatis, & obedientie, que concipit, obseruancia consitit.

PRIVS QVAM de horum votorum singulis particulatum loquamur, quædam in genere de illis, quæ ad omnia simili spectent, affectemus. Primum ergo sit, tria hæc vota, primaria & præcipua esse meditationis dia, quæ Religio habeat ad perfectionem asequandam. Docet quippe D. Thomas, Religiosum in statu perfectionis agere: quæ item est communis & vulgata sanctorum Patrum & Doctorum doctrina, è sancto Dionysio Areopagita deponpta. Non quod dicere velint, hominem simul ac Religionem profiteretur, perfectum esse, sed velut profiteri, se ad perfectionem tendere. Neque enim profiteretur Religiosus se iam plane perfectum esse, sicut id profiteretur Episcopus (quia ad statum Episcopalem requiritur, ut ipsa perfectio præcedat) sed in statu Religioso ea necesse neutiquam el v: antecedat, satis est quod postea sequatur. Hocporro inter statu Religiosum & Episcopalem discrimen, egregie D. Thomas ex ipsis Redemptoris Iesu in Euangeliō verbis eruit: ipse namq; voluntariæ paupertatis, quam Religiosus profiteretur, consilium proponens, non præ-

supponit eum, cui illud dat, iam perfectum esse, sed fore, si hæc consilia obseruet. Neque enim dixit, Si es perfectus, vnde Matt. 19. 21. & vende omnia quæ habes: sed, Si vix perfectus es. At, ut sanctum Petrum Praelatum faciat, non modo ex eo sciscitur, num se diligit; verum etiam num diligit plus aliis, idque non semel, sed bis ac tertio, ut magnam illam caritatem & perfectionem declararet, quæ ad istud officium requiritur. Adeo ut status Episcopalis æque ac Religiosus, status sint perfectionis, at cum aliqua differentiatione; quia illa perfectionem presupponit, non dat; at Religiosus status cani non supponit, sed dat: Mox enim ut Religionem ingredieris, non obligaris ut sis perfectus, sed ut ad perfectionem serio adipisci, de illa sollicitus sis, eamq; procures. Atque ad hoc citatur illud S. Hieronymi: Perfectus monachus in patria sua est. Epist. 1 ad Heliod. se non potest: id est, Religiosus patriæ amator, parentibusque carnali affectu adhaerens, bonam perfectionis asequendam non insistit. Perfectum autem esse nolle, & de perfectione cœquenda non laborare, Homil. 9 ad delinquere est. Et Eusebius Emilianus ait: monachus venire

Venire ad eternum Religionem summa perfectio est hinc perfecte ineremus in Religionem post ingressum vivere, non perfectioni studere. summa est damnatio, id est praetentus nunc damnationis periculum. Vnde docet S. Thomas: Religionis qui perfectioni esse quenda non incumbit, non video soliter esse nominis humanum Religionis laruum. & simulacrum esse, quod minime incumbat in id, quod proficitur, & obliquum ad Religionem venire. Necesse est concordia illorum vita eius nomine: profectus sentimus in opere.

Iam inter principia quae Religio habet, perfectionis obtinende media non poterunt loqui tentent erit illa vota dilectionis, in Religionem conspi sedita pauperatus, castitatis, obedientiae & gratiarum auctoritatis declarare. S. Thomas: Triplici testis est quia, status Religiosus combatere potest: Primo, si quadrupliciter exercitus, quod est ad perfectionem regis istud, id est hinc efficiuntur ampleximur trahimur ad suum, quia animum in predictis & deinceps agit, nec nos eum de capite deinde sua perfectionis conscientia in certis operibus primis autem solicito, ut ex parte operis obdientie: per quam dicitur oratio in manus operis, quandoque ergo cum toto resgnat, ut de sequentius resgnari auctoritatis. Consideratur in fine Religiosus potest in quantum locum sumptus, per quod quis sumit se, cum amplius in uno plane usque ad eum ascensum: atque adam peccatum suum habens in Opere quidem que hinc habentur bona, ad ea genera tota curitur. Autem in bonis causatione, post signes scilicet quoniam at his resgnantur. Deoque dicimus per votum pauperatus, sive dona & operaria corporis, hæc abnegatus & offertur propter gloriam & utilitatem. Aut deum bona in opera & anima, hæc hoc totum obdientie offerimus, ut posse per quam voluntari & intellectui proprio renunciemus. Superiori Dei vices suppletum tradendo & subiiciendo: Adeo, ut quocumque modo eum inserviamus, & consideremus, compertum simus, tria hæc quæ Deo nuncupamus vota primaria esse media, quæ ad portum operis nostri, utiam Religio habeatur usum.

*Statua Re-
ligiosus tri-
pliciter co-
siderari
posset.*

Primo, si quancum est exercitium, etius
ope ad perfectionem quiscedat, et hinc
efficiuntur amplus in mundanis sum,
que acimum impedit, & accipitriat
sunt, ne eorum de rapido, neque sua
perfectionis consecutae inter haec sum
etiam superflua honorum, exercitorum,
hoc autem impedimentum colligit per
vomitum pauperum. Secundum, conrup-
tientis voluntatum sensuum, hoc im-
pedimentum praeciditur per vorum ca-
lcaris. Tertium, voluntatis contra ver-
ordinatio, quam praeferat, vobis obdien-
tia. Posset secundo statu Religio us con-
siderari, in quantum est statu maxime
quietus, & ab omnibus rerum mundana-
rum curis, & molestiis liber, iuxta illud
Apostoli Pauli. *Volo autem vos sine solici-
tudine esse. Hanc autem quiescam per tria*

1. Cor. 7. 12. sed sine esse. Hanc autem quicquidem per tria

Vota Reli-
giosea quo-
tem animo
passunt.
tur. Deinde a filiorum, & familiis glori-
catione: hanc vero auferit votum castilia-
tis. Tertio à suipius, & adiuvum & occu-
pationum propriarum dispositione: qui
bus videlicet se sit occupaturus: quod mu-
bus, quis locus illi optime conueniat. Hoc

autem sollicitudo, auctoritate peritissima ob-
dientie: per quod etiam hora diuina insu-
perioris, quando est recessus cordis, totum res-
gnat, ut de se quodcumque vestimenta abducatur.
Cognoscari tamen in his Religiosis
potest in spiculae et cantharum, per
quodcumque sumptuosa, tum cum pectorale
plano tunc vestes, efficiuntur a nobis, nam
per se sunt sepe per tria sortes. Quia
quidem quae hinc habentur bona, non
genera recte curantur. Aut enim bona sunt
eximunt, post illos sunt in lege, quoniam
at hanc remittuntur. Deinde secundum
per votum paustrans, aut bona & vel
praeceps corporis, hanc abnegant, & offi-
cium per votum sacerdotum. Aut deinceps
bona in erorum anima: haec per votum o-
bedientie offertimus, ut pote nec quam so-
luntari & intellectui proprio referantia-
mus. Superiori Dei vices supplementum
tradendo & subiiciendo: Adeo, ut quo-
cumque modo ratione insufficiamus, & con-
sideremus, comporturi finis, in hac, quae
Leo nuncupatius vota primaria esse me-
dia, quia ad portentum non videtur nullam
Religio habere.

In Chronicis Minorum legitur redemptio Iulie 7
prole Jesus aliozando S. Franciscu appunsi
festo agere et precepisse tres ut fisi obli- Corno
tacitum franciscus vero ei dixisse No- Min.
nus domine me tuus iam dum totam
vite & omnia mea Maledicti oblitus ac
principice me rotum tuum esse; nimique
alium a mundo habere, praeceps hunc habi-
tum & funem quo cingor; atque hec et
iam tua sunt. Quid autem Maledicti tue
digne offere posero? Ah! Utinam Domini
ne adhuc unum haberem cor & animam
alteram, & hac tibi possem offerre! Cum
ergo aliquam a me oblationem exiges,
tuum est mihi dare quod offeram, & sic
gratificari tibi & obedire queam. Tum
Dominus: Ingere manum tuum, & quod
ibi inuenientis mihi offerro. Fecit imperata
Franciscus, cumque aureum in sinu num-
mum, tam grandem, tamque scirum, ut
parem se vidisse non meminisset, reperi-
set, statim cum brachio extento Domino
obluit. Quod cum secundo, quin & tertio
seri

seti Dominus mandasset, & ipse similiens singulis vicibus & fini unum eduxisset, eum itidem quam primum Domino obtulit: & quo max audius per triplicem hanc oblationem auream obedientiam, preciosam paupertatem, & speciosam caritatem representaret. Quas, Domino, inquit, ex sua misericordia mihi id concede, tam perfecte illi obtuli, nihil ut in earum observantia committam, ob quod mea me reprehendat conscientia. Ergo & nos tali modo tria haec Deo vota offeramus, ut in eorum observantia nullius culpam coarguant conscientia. Quam vero ille beatus foret, qui non cum S. Francisco solum, verum etiam cum Iohann dicere posset: *Negare reprobans, me cor meum in annis vita mea.*

CAPUT II.*Cur hac vota fiant & confirmantur.*

AT dicit aliquis, *Cur id per vota fiant, ut acum paupertate, caritate, & obedientiam etiam sine illis servare quis possit?* Cui S. Thomas, atque adeo Theologi omnnes, accommodate respondent, docentes que idecirco in Religione id per vota fieri debuisse, quia in illis essentialiter Religio constituta & propriecea ipsa status perfectionis est, & dicitur: adeo ut nisi per vota hoc fieret, ipsa nec Religio foret, nee status perfectionis. Cuius rei haec datur ratio: ut quis status, si status perfectionis, constans & perpetua quædam ad ea, quæ perfectionem includunt, requiritur obligatio. Status quippe ex vi nominis stabile, firmum & permanens quid denotat, ut dicimus, e.g. status matrimonij, ob perpetuum, & indissolubile, quod is secum trahit, vinculum. Ad eundem modum, ut quis in perfectionis esse dicatur status, perpetua quædam ad perfectionem requiritur obligatio. & hoc faciunt in Religione vota. Atq; Redrquez exercitij pars 3.

hinc est, quod teste D. Thoma Episcopi dici possunt in perfectionis statu esse, non autem Parochi: quod hi ad curam animarum neque voto se, neq; obligatione perpetua obligant, sed hanc abdicare ipsi licet, quandcumq; libuerit. Episcopi vero perpetua ad officium pastorale obligatio ne obstricti sine, qua non nisi cum facultate & auctoritate Pontificis liberari, & solvi queunt. Haec porro & inter secularis & Religiosi hominis perfectionem est differentia. Nam eti fieri possit, ut secularis quis homine Religioso sit perfectior: nihil minus ille in statu perfectionis non est, quia perfectio illa secularis voto non est confirmata, ut perfectio Religiosi, hinc iam in bono firmata & stabilitatem non habet, quam Religiosus, ratione statuissi. Hodie siquidem castus est, bonum quicquid se concipit propositum, & ecce cras leuitate quadam ab eo resistit. Verum Religiosus, licet res ipsa perfectus non sit, est nihilominus in statu perfectionis, quod perpetuis & indissolubilibus quibusdam votis circa ea, quæ ad perfectionem spectant, versantibus, ad illam sit vincitus & alligatus, nec enim iam retrogredi & resilire fas est.

Huc pertinet illud sancti cui usdam viri olim responsum. *Cum enim rogarerit, F. Aegidius num quis in mundo viuens, gratiam Dei in Chrom. & perfectionem adipisci posset, respondit, Minor. 1. p. Potest: ut equidem malum gradum unum gratia in Religione, quam decem in mundo: quia gratia in religione facilis negotio conseruatur & adaugetur, quod in ea homo procul ab omni tumultu & turbula mundi (qui est capitalis & incuratus gratia hostis) viuat, & acri stratum spiritualium exemplis ad virtutem & perfectionem incitetur & exstimulerit: in ea denique alia permulta sunt, quæ ad hoc non mediocriter conserunt. Plane vero contra in mundo fit: nam quam quis in eo gratiam habet, cum facilime deperdit, tum summa cum difficultate conseruatur. Vnde inquit sanctus ille vir, inferas, potius ac satius esse, minorem habere gratiam, sed quæ secura sit, & tot tantumque validis propugna-*

*Votum per
petuum ob-
ligationem
perfectionis
includit.*

*Quare in
Religione
gratia plu-
ris facienda,
qua non ex-
traham.*